

Forsvørigt fastholder Flertallet de Grundsetninger, der vare stillede i Spidsen for dets Betænkning af 1873, til hvilken det i de fleste væsentlige Punkter kan henholde sig. Navnlig maa man fremdeles fastholde, at en ny Hæverordning ikke maa sjerne os fra, men søge os nærmere til Virkeliggjørelsen af den Folkevæbningsplan, der ved den forfartede Tjenestetid og udvidede Anvendelse af værnepligtige Befalingsmænd blev adopteret ved Hærløven af 1867. Man kan finde det forstaaeligt, at større Magter, der have for Dø at kunne maale sig med jevnbyrdige Militærstater, kunne ville paalægge sig selv de urimelige Byrder, som Nutidens staaende Hære med den almindelige Værnepligt som Grundlag medføre. Smaa-stater, der dog ikke ved egne militære Kræfter kunne sikke deres Selvstændighed, have i den Ordning, der betegnes ved Navnet Folkevæbning, tilsværfelige Midler til at vise, at de ikke ere værgeløse, men ogsaa ville forsvare deres Uafhængighed; og det skal engang erkjendes, at de Kræfter — personlige og pekuniære — der spares paa den aandeligt og materielt libet frugtbare Militærtjeneste, dog kunne anvendes paa en Maade, der i ligesaa fuldt Maal kan virke til at hævede Fædrelandets Ret og Ære. Der er heller neppe Nogen hertilands, der for Alvor vilde tilraade at idvillig vor Hær, der er bygget paa den almindelige Værnepligt, efter de strenge militære Mønstre; men naar saa er, at man ikke tør fastholde disse Mønstre i deres Renhed, saa er man allerede inde paa et Omraade, hvor et Eksempel maa afgjøre, hvorlangt man tør sjerne sig derfra.

Paa nogen Maade at afsvige fra den almindelige Værnepligt og Grundsetningen om alt Mandsskabs Vaabensvælselse maa Flertallet af flere Grunde paa det Bestemteste fraraade. Folkefriheden hviler paa den almindelige Stemmeret, og denne er garanteret ved hver Mandss Vaabensvælselse. Naar Flertallet saaledes fastholder, at Almenvæbning er det Maal, hvortil vi fremdeles bør stræbe hen, saa erkjender man dog tillige i Overensstemmelse med den Krigsminister, der gjenførte den nugældende Hærløve, at man i denne Udsvikling bør gaa frem med smaa Skridt og ikke bryde mere end nødvendigt med det Bestaaende.

De Forslag, som Flertallet, udgaaende fra denne sin Hovedbetragtning, opstiller, ere derfor væsentligt disse to: 1) i videst muligt Omfang at komme bort fra Garnisonstjenesten og 2) at gennemføre i Praxis Anvendelsen af værnepligtige Befalingsmænd idetmindste i det Omfang, som ved Hærløven af 1867 var tilfattet. Disse to Grundsetninger ere søgte gennemførte ved en Række Endringsforslag, der som Følge af deres Natur staa i mere eller mindre uadskillelig Forbindelse med hinanden.

Med Hensyn til alle øvrige Enkeltheder skal

man henvise til de Bemærkninger, der ere gjorte om hvert enkelt Endringsforslag.

Efter Flertallets Forslag vilde Hæren faae følgende faste Befalingsmænd:

3 Generallieutenanter, 3 Generalmajorer (2 af Fodfolket, 1 af Generalstaben), 21 Oberster (9 af Fodfolket, 3 af Rytteriet, 5 af Artilleriet, 2 af Generalstaben, 1 Skolechef og en Chef for Kongens Adjutantstab), 34 Oberstlieutenanter (F. 22, R. 3, A. 7, G. 2), 167 Kapitainer og Ritmestere (F. 93, R. 18 A. 47, G. 8, Sundhedsstropperne 1), 250 Premierlieutenanter (F. 139, R. 34, A. 65, G. 12), 59 Stabsfergenter (F. 34, R. 4, A. 14, G. 6 S. 1), 124 Kommanderfergenter (F. 85, R. 13, A. 26), 226 Overfergenter (F. 126, R. 21, A. 71, G. 6 S. 2), 663 Sergenter (F. 407, R. 71, A. 176, G. 5, S. 4).

Dertil af værnepligtige Befalingsmænd:

380 Sekondlieutenanter (F. 254, R. 52, A. 74), hvoraf 22 (R. 11, A. 11) kunne være til Tjeneste i Fædrestid, 1,070 Korporaler (F. 756, R. 104, A. 210), hvoraf 76 (R. 26, A. 50) kunne være til Tjeneste i Fædrestid.

Desuden 302 Spillemand (8 af 1ste, 27 af 2den, 71 af 3die, 96 af 4de og 98 af 5te Grad), 25 Høsemagere, 17 Sadelmagere og 17 Beflagsmede foruden Officianter.

Af Landeværnet haves tillige: 7 Oberster, 23 Oberstlieutenanter, 106 Kapitainer, 389 Lieutenanter og 809 Korporaler.

Naar man med Regjeringsforslaget gaar ud fra, at den aarlige Udskrivning af Mandsskab til den egentlige Krigstjeneste vil udgjøre ca. 9,000 Mand, vil heraf efter Flertallets Forslag blive at anvende

til Rytteriet	375 Mand.
— Feltartilleriet	636 —
— Fæstningsartilleriet	300 —
— Ingenieurregimentet	260 —
— tekniske Afdelinger	150 —
— Forpleiningskorpset maasse	72 —

Salt . . . 1,793 Mand.

Derfor man bliver staaende ved at indfalde 1,200 Mand til Søværnet, vil der altsaa blive til Rest af Udskrivningsmassen ca. 6,000 Mand, som tildeles Fodfolket.

Endvidere indkalbes af Militærarbeidere til Sundhedskorpset 112 Mand.

— Trainafdelingen	160 —
— Sæftapasertjenesten	180 —
— Munderingskamrene	140 —
— anden Tjeneste	148 —

Salt . . . 749 Mand,

foruden 130 Militærarbeidere til Søværnet.